

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 58.

Maribor, dne 22. maja 1912.

Letnik IV.

Augen offen Tag und Nacht!

Z zgorajšnjo apostrofo na nemški narod v Alpah je zaključil znani nemško-nacionalni poslanec celovski Dobernig svoj govor, ki ga je imel dne 20. t. m. na nekem zborovanju v Celovcu. Govor točasnega predsednika avstrijskih delegacij je v marsičem zelo zanimiv in za neločljivo in nedosledno mišljenje alpskih Nemcev tako karakterističen, da ga podamo v bistvu na tem mestu, seveda s primernimi glossami.

V pričetku svojih izvajanj se bavi Dobernig s sklicanjem zadnjega delegacijskega zasedanja in pove, da se je edino vsled pritiska od njegove strani in drugih avstrijskih delegatov vršilo zadnje, kratko zasedanje delegacij. V stvari sami izraža prepričanje, da zasluži kurz Berchtold-Bilinski zaupanje in preide koj na vprašanje, ki je zavzemalo glavni interes zadnjega delegacijskega zasedanja — hrvaško vprašanje, čuvajizem. Tu vpostavi sledeče načelo: „Ein national bewußtes Volk kann auf die Dauer nicht niedergetreten werden.“ (Narodno zavedno ljudstvo se ne more trajno teptati.)

To tezo strastnega Nemca Doberniga, ki jo seveda z obema rokama podpišemo, je treba dvakrat poudariti. Predno bomo cel govor do konca analizirali in razsecirali, bomo že uvideli, kako je to načelo neodkritosrčno, določeno samo za vado. Strast, neukrotljiva narodna zagrizenost, je že tudi vodilne nemško-nacionalne politike tako prevzela, da se morajo skregati z glavnimi pojmi logike v vsakem svojem govoru, v katerem se pečajo tudi z jugoslovanskim vprašanjem. Je to žalosten simptom za naše politične odnose in nam ne obeta, da bi v kratkem prišli do zdravih razmer, vendar resničen je.

V nadaljnjih svojih ekspektoracijah polemizira Dobernig ostro z mažarskimi delegati, zlasti z Tiszom in Apponyjem, ki sta mu očitala dvoobraznost, napada židovsko „Neue Freie Presse“, ki se je vdinjala mažarski buržoazijsko-aristokratski kliki in ugotovi načelo, da je za Mažare nujno potrebno, da se naslonijo na Nemce, če se nočejo potopiti v slovanskem morju.

Po ostrih besedah na račun sedaj vladajoče

ogrske gentry, preide Dobernig na trialistično vprašanje. Ta del svojega govora prične Dobernig z ostro obsodbo dunajske „Neue Freie Presse“, ki je v svoji zaslepljenosti imenovala trializem „eine Salonunterhaltung gesättigter Leute nach dem Diner“ — (salonski pomenek sitih ljudi po dineju) — in nadaljuje: „Mi, ki stanujemo južno od Donave, ne moremo skriti glave v pesek, ker vidimo in čutimo, kako se vse okoli nas giblje. Ali naj mi alpski Nemci zagrešimo tako kratkovidno budalost, da bi prezrli očividna gibanja Hrvatov, Srbov in Slovencev, da bi ne smatrali za velevažen simptom spravo med prvima dvema narodoma, ko verjame zasleduje vse to svoje posebne državnopravne cilje, ki najdejo v bosanskem saboru živahen odmev? Jugoslovansko vprašanje po svoji važnosti že prekaša češko nagodbeno vprašanje zato, ker je v zvezi z našo zunanjo politiko. Važnost jugoslovanskega vprašanja se že splošno bolj umeva, ker so po aneksiji Bosne in Hercegovine pridobile trialistične težnje novega netiva. O trializmu se bo veliko govorilo, ko bo zbornica v drugem branju razpravljala o aneksijski predlogi, ki je skoz tri leta dremala v bosanskem odseku, kjer so jo pa sedaj brez vsakega odpora sprejeli. Prej ali slej se mora državnopravno razmerje Bosne in Hercegovine urediti. Zahteva sarajevskega sabora, da sodeluje pri posvetovanjih o skupnih zadevah, se predolgo ne bo mogla odlašati. Ne more se misliti na to, da se Bosna in Hercegovina priklopita Ogrski ali Avstriji, ker prvi priklopitvi morajo ugovarjati Nemci, drugi pa Mažari. Preostane le tretja rešitev: samostojna državna uprava Bosne in Hercegovine, morebiti skupno s Hrvaško in Slavonijo. Več pa ne! Dalmacija se ne more nikdar izročiti, še manj bi pa Nemci dovolili, pridružiti Istro in Trst jugoslovanski državi, ker bise nam tako zaprla pot do morja.“

Ta zadnji stavek je treba zopet poudariti. Med tem ko Dobernig prej, ko govori o hrvaškem absolutizmu, slovesno ugotavlja, da se narodno zavednega naroda ne more trajno teptati, je tukaj melodija že povsem drugačna. Sicer se Dobernig ni pridružil raznim nemškim kričačem, ki kar brutalno napovedujejo, da hočejo preko naših grobov do Adrije, a

vendar je dovolj jasno in odkrito povedal, da smatrajo Nemci naše pokrajine za svojo dohodno pot do Adrije, da je most od Belta do Adrije njihova „utešljiva želja“. Naše lepe slovenske zemlje, na katerih tudi prebiva svoboden narod, ki se po Dobernigovem zatrdilu „ne da trajno teptati“, naj bi bile kot nemška last izhodišče, iz katerega bi se dalo vpasti in polastiti Trsta in Adrije, to se bere izmed vrst Dobernigovega govora. Nemška morala, dvojna morala. . . . Morala pravice in človečnosti, tam kjer so zatirani, morala nasilja in krivice, tam kjer bi radi gospodovali.

Trialistični strah je pa Doberniga povsem prevzel. Da bi mu prišel v okom, zagovarja ob koncu svojega govora misel centralizma. Po njegovem mnenju bi se edino s centralizmom dalo „zboljšati“ avstrijske notranje-politične razmere. Nekak skupni državni svet, v katerem bi imela Avstrija, Ogrska in Bosna-Hercegovina svoje zastopnike, se zdi Dobernigu edina rešitev iz kremplev trialističnega zmaja. Pa Nemci sami ne verujejo v rešitev potom centralizma. Tekom časa so vendar že toliko spoznali svobodoljubje posameznih slovanskih narodov, da vedo, da se ne bodo pustili vklemiti v tesne sponke kakega centralizma, v katerem bi zopet Nemec imel nadvlado in bi gospodoval. Spametovali so se že toliko ti Nemci, da vedo, da mi Slovani ne bomo prej mirovali, dokler ne bomo enakopravni. Naj potem nosi tvorba, v kateri bomo vsi avstrijski narodi živeli enakopravno, tako ali tako ime, to je zelo irrelevantno. Enakopravnost hočemo, za imena se ne bomo pulili. Iz vseh teh razlogov je Dobernig s svojim predlogom zelo malodušen in pravi, da ga je sprožil samo v razmotrivanje.

Zaključil je pa Dobernig svoj govor tako-le: „Mi Nemci na Koroškem in Štajerskem smo južna obmejna straža. Za nas velja: Oči odprte ponoči in ponoči! Edinost in disciplina med nami, izpopolnitev vseh obrambnih jezov okrog nas, dobro gospodarstvo v lastni hiši. Samo pod temi predpogoji lahko mirno gledamo v bodočnost.“

Če so taki klici potrebni za mogočni nemški narod, koliko bolj bi morali še le veljati za nas, ki nas je malo. A žalibog je ravno nasprotno. Čeprav je že ogromna masa slovenskega ljudstva sledila

PODLISTEK.

Mlada Bredovka.

Spisal I. S.

(Konec.)

„Jaz potrebujem gospodanje in Tonček — matere“, je spregovoril in vprl pogled zdaj v njo, zdaj v tla. Nek mehke izraz se mu je razlil po obrazu in v očeh se mu je nekaj zalesketalo. Obrnil se je hitro proč.

Skočila je k njemu.

„Saj imam rada Tebe in Tončka, samo žalosten ne bodi!“

Spravila sta se in sta zopet mirno izhajala. Ona se ga je navadila in ljubila ga je in spoštovala. Mali Tonček pa, na katerem je visela z dušom in telesom, je rastle, da je bilo veselje.

Le včasih so prišli slabi trenutki nad njo, in se zlasti po onem srečanju z Janezom na Milharjevem mestu, toda to le hipno in po noči, ko je mož pokajšleval, a ona ni mogla spati.

„Čemu sva se neki srečala?“ je zamrmrala sedaj mlada vdova.

Nesla je tople juhe neki bolni ženi v raztrgani bajti na koncu vasi, ko je naenkrat zavil nekdo izza vogla bližnje hiše in pred njo je stal — Vrletov Janez. Ni ga še videla od onega jutra, a sedaj je tako nenadoma stal pred njo.

Pogledal jo je naravnost v obraz s svojimi lepimi očmi izpod žametastih obrvi, kakor takrat v vrtnu, nato se zaničljivo nasmejaj, stisnil pest ter se obrnil proč.

„Samo ena beseda, Janez!“ je vpila njena notranščina, toda čez ustnice ji ni prišla beseda, le trepetala je kakor trepetilka na vodi. Zasklelo jo je okrog srca in pogledala je v tla.

On pa je pomaknil svoj klobuk na oči in šel ponosno dalje.

V štirinajstih dneh pa je odpotoval v Severno Ameriko.

Pretekli sta dve leti. Tu pa se Bred prehladi, dobi pljučnico in predno je pravzaprav vedela, kako in kaj, je bila vdova. Vse svoje premoženje je zapustil njej.

Jokala je za njim, kot za dobrim očetom. Žalovala je za njim, zraven pa gospodarila dalje, kakor je on izrazil željo na smrtni postelji.

In tu postane mladi vdovi vroče.

„Metka“, je rekel, „vsedi se malo k meni!“

Ni mu bilo treba dvakrat reči; saj je bila vedno v njegovi bližini ter si utrgovala na spanju in počitku, samo da bi njemu ničesar ne manjkalo. A vendar pa ji je pri teh njegovih besedah vsa kri udarila k srcu, zdelo se ji je, da leze na sramotilni oder, ko se je vsekla k njemu.

„Z menoj je ven, Metka“, je rekel popolnoma mirno, komaj slišno, le njegove oči so se tako čudno svetlikale, da jo je prešinila zana. „Tebi bom vse zapustil! Samo na Tončka nikar čisto ne pozabi!“

„Tone, moj Tone, kaj pa misliš? Ne govori!“ „Jaz vem, kaj pravim! Ti si še mlada“ — mil izraz se mu je razlil po blestem obličju — „in potrebovala boš opore. Vedi, da se bom tudi jaz veselil na onem svetu Tvoje in — Janezove sreče!“

Čudno grgranje mu je zaprla glas, ona pa ga je med vročimi solzami obsula s poljubi. „Morda s prvimi, ki so prihajali iz globočine njenega srca.“

„Ne boš umrl, Tone, ne, midva bodeva še gospodarila naprej, nobenega drugega nočem, kakor Tebe!“

In debele, tople njene solze so mu kapale na lase, obraz, oči.

„Ne smeš umreti, Tone, kaj naj pa počnem brez Tebe?“

Rahel usmev se mu je razlil po obličju in hvaležno jo je pogledal.

„Ako me imaš rada, gospodari dalje in ne zapiraj sreči vrat“, je izpregovoril počasi in težko. —

„Pokliči Krljha in Štepiharja, da naredim oporo. Potem pa naj pridejo gospod župnik, da se tudi spravim z Bogom!“

Narečil je testament, spravil se z Bogom ter ji dal še marsikak pameten svet.

Cez tri dni pa so naznanjali zvonovi, da se je preselil Bred v novo, boljše življenje.

„Živ, živ, živ!“ se oglase vrabci in lete pozobat zadnje ostanke.

„Ah, ti vrabci!“

Gospodarila je dalje, kakor je mogla in znala. Toda pogrešala je moške roke in to povsod: doma, na polju in v gozdu. Mislija je na možev svet in na Janeza in iz začetka je čutila, kakor bi bila nekaka stena med njima. In kje pa tudi je? Čemu pa se le vlačijo po svetu? Da bi mu pisala? Ne, tega pa ne! Mogoče je že umrl!

Pri tej misli pa jo je spreletel mraz.

Skoro pa se je začela resno baviti z mislijo na Janeza, obnavljala spomine in stari ljubezen do njega je vzplamtela z novo močjo v njej. Toda vzporedno z njo pa se ji je porajala nova ljubezen v srcu — ljubezen matere do nedolžnega deteta, ki naj bi dobil novega, morda ne ravno ljubeznivega očeta. In nastal je v njej boj, ki ji je v tihi žalosti odseval iz lepega, bledega obraza.

„Mama, lej!“ jo prekine Tonček v njenem premišljevanju ter pokaže s prstom na starega petelina, ki je mlakega podil iz dvorišča. Bredovka lahko zarudi in oči se ji zasvetijo.

„Ali me imaš kaj rad, Tonček?“

„Lat.“

„No, kako?“

„Kole!“

In Tonček jo je objel, pobožal in poljubil.

„Pa kole!“

In vzdignil je obe ročici ter ji pokazal deset prstov.

Bredovka je bila vsa srečna.

„Saj boš kmalu velik, kaj ne, Tonček!“

klicu po edinosti in enotnosti in se je zbrala v enem taboru, skušajo pa oni, ki so ostali ob strani, s tem večjo, prav satansko vneto ustvariti nasprotstva in napraviti razdore. Je to delo naših nemškutarjev in liberalcev. Ker ne znajo ustvariti nič pozitivnega, zato pa samo hujskajo in razdirajo. Kako skušajo ravno v zadnjem času naši liberalci v Studencih pri Mariboru še to malo, kar obstoja, s širjenjem liberalizma in hujskarijo uničiti, smo poročali zadnjič. In tako je povsod drugod. Pa naj bo. Pustimo te propalce, a za vse one, ki so dobre volje in zveste ga duha, naj velja: Oči odprte dan in noč! — in zmagali bomo.

Govor posl. dr. Jankoviča v držav. zbornici dne 14. maja 1912.

(Konec.)

Ti slučajji bolezní imajo premnogokrat svoj izvor v inozemstvu, v Nemčiji itd.

V tem oziru je delovanje „Rudečega križa“ v Nemčiji zelo plodonosno. Oddajajo se higijenični pljuvalniki, razdeljuje se živila, obleka, razkuževalne predmete, prirejajo se predavanja itd. Pred vsem se pa mora povdarjati, da preiščejo v Nemčiji strežnice takoj tiste osebe, o katerih se misli, da so je tične, in se tudi zadostno skrbí za mikroskopična preiskavanja, da se napravi pravilno diagnozo.

Na zadnjem velikem občenem zboru „Rudečega križa“ je namestniški svetnik pl. Kutschea opozoril zbrano gospodo na to in je rekel, da je brezpogojno potrebno, da skrbi društvo „Rudečega križa“ za izobrazbo strežnic na deželi, ker je v mestih z raznimi redovi in vzgojo strežnic po poklicu vsaj v najnужnejših slučajjih, četudi ne v zadostni meri, poskrbljeno za strežnice bolnikov.

Pa ne samo, da nimamo nobenega oskrbovanja za je tične in da nam manjka strežnic za bolnike, vlača pri nas še druga rak rana; trpimo vsled silnega pomanjkanja babic. Pred vsem imamo veliko premalo izprašanih babic. Z obžalovanjem pa moram konstatirati, da stoji babice na deželi na jako nizki socialni stopnji. (Klic: Nimamo potrebnih šol; nujno rabimo šolo za izobrazbo slovenskih babic.) Da, tudi na to bi se moralo gledati, potem pa tudi na to, da se zboljša njihov socialni položaj.

V Nemčiji so uvedli take tečaje za babice, v katerih se iste vzgajajo tudi v socialnem oziru. Poslali so jih na deželo, da prirejajo potovalna poučna predavanja, na katerih opozarjajo osobito matere na zdravstvena pravila pred in po porodu itd. Stanje babic se pri nas dotlej ne povzdigne, dokler ne pridejo do spoznanja okraji in dežela, da je po teh na nizki stopnji stoječih babicah uničenih mnogo človeških življenj. Vsak zdravnik na deželi ve iz lastne izkušnje, v kolikih slučajjih ga prepozno pokličejo. Vzrok izkrvavljenja itd. v premnogih slučajjih je, da so poklicali neizprašano babico, ali pa da babica ni imela potrebnega znanja, da bi bila pravčasno poklicala zdravnika.

Nadaljnja naloga društev „Rudečega križa“ bi bilo tudi oskrbovanje otrok, ustanavljanje in vzdrževanje zavetišč za otroke.

„Velik . . .“, je ponavljal otrok in jo božal.

Pa vendar . . .

Med tem pa vzaraste pred njo kot iz tal velik mož z dolgimi brki in svetlo-modrimi očmi. Grozeče jih vpre v mlado vdovo.

„Kedo si?“ zajeclja Bredovka.

„Ali me ne poznaš, Bredovka? Jaz sem, jaz, Vrletov Janez, kateremu si Ti uničila življenje!“

„Pa kaj hočeš od mene?“

„Tvojo roko, čisto, deklisko, kakor si mi obljubila!“

Kakor blisk stopi Bredovki tisto dolgo hrepenenje pred oči, s katerim si je predstavljala prvo snidenje z njim. Ona prosta, bogata, in Janez jo bo ljubil, kakor že pred leti, pa tudi tega, črvička bode ljubil, saj je tudi njen! — Toda ta trdi, jekleni mož . . .

„Ali ne čuješ, Metka? Tvojo roko, čisto, deklisko, kakor si mi obljubila!“

In iztegnil je svoje dolge roke proti njej kakor dolgonogi pajek, da bi zagrabil njo in sinčka.

„Metke ni več! Jaz sem Bredovka, jaz te ne poznam! To-le je moj ženin!“

In vzdignila je Tončka visoko nad glavo, kot bi ga hotela treščiti v prepač.

„Ne, mama, me!“ zakriči mali prestrašeno in zajoka.

„Ah, kaj delam jaz neumnica, saj sem sama na dvorišču“, pravi Bredovka in zamahne z roko, kot bi hotela odgnati strah. „Meni se sanja!“

Obrisala si je znoj in si popravila lase. Odločen obraz se ji pokaže na obrazu.

„Ah, mali, nič se ne boj, saj ti pri meni, svoji mami, ki te nikdar ne zapusti in nikomur ne izroči!“

Privila ga je k sebi in ga toplo poljubila.

„Civ, civ!“ se oglase vrabci in odlete.

„Kikeriki!“ odgovori petelin.

Bredovka pa stisne sinčka k sebi in odide odločnih korakov v hišo.

In materina ljubezen je bila na eni lepi zmagi bogatejša.

Zanimivo je dejstvo, da mora v Belgiji vsaka ljudskošolska učiteljica, predno nastopi svojo službo, obiskovati šestletni tečaj „Rudečega križa“, da lahko v slučaju velike sile rešilno pomaga. Vsa ta dejstva iz polja javne dobrodelnosti so nam še le znana iz znanstvenega potovanja zelo zaslužne gospodične Kamile Theimer, ki je objavila o tem zanimivo poročilo.

Na vseh teh poljih, ki bi se dala še izpopolniti, je delovanje „Rudečega križa“ v inozemstvu zelo plodonosno. [Ta vzgled bi naj posnemala tudi avstrijska družba „Rudečega križa“ v blagor bolnemu človeštvu. Zvršila bo dolžnost, ki jo ima vsled svojega zvišenega poklica, pridobila si bo v ljudstvu zupanje in ljubezen do svojih naprav, ki bodo postale poljudne in pritegnila bo k sodelovanju in podporanju široke ljudske mase.

Sklepčno stavim sledečo resolucijo:

„Vlada se poziva, da čimprej uravna potrebo bolnikov na deželi ter da krepko podpira tozadevna obče koristna združenja, katerih namen je, vzgajati na deželi strežnice in organizirati potrebo bolnikov.“

Nadalje se poziva vlado, da stopi v stik z družbo „Rudečega križa“, ki naj se pretvori po vzorcu bavarske.

Politični pregled.

Državni zbor.

Ponedeljkova seja je bila jako snoparna; nutila ni nobenih zanimivosti. Poslanec je bilo malo navzočih. Nadaljevalo se je prvo branje proračunskega provizorija. Provizorij je bil odkazan finančnemu odseku, potem ko je govoril poslanec Dulibič 2 in pol ure o hrvaških razmerah.

Bolj zanimiva je bila torkova seja, v kateri se je vršila razprava o službeni pragmatiki državnih uradnikov. Govorila sta poslanca Konečny (Čeh) in dr. Jerzabek (krščanski socialci); oba sta se izjavila za isto. Poslanec Dnistriansky (Rusin) je podal izjavo, da Rusini odklanjajo službeno pragmatiko, ker nima tista za Rusine nobenega zanimanja, pač pa zahteva ves rusinski narod, da se ustanovi v Lvovu rusinsko vseučilišče.

Debata o službeni pragmatiki je bila nato prekinjena in nadaljevala se je razprava o reformi hišno-najemninskega davka. Govoril je poslanec dr. Oberleithner. Na predlog poslanca Brandla je bila debata zaključena in izvoljena sta bila generalnima govornikoma Marechl in Tonelli.

Prihodnja seja danes dne 22. t. m.

Razen plenarne seje so imeli tudi razni odseki svoje seje.

V torkovi seji budgetnega odseka se je pričela generalna debata o budgetnem provizoriju. Za poročevalca je bil izvoljen poslanec dr. Steinwender. Poslanec Wytik je govoril o vprašanju rusinskega vseučilišča. Govorili so še poslanci: Mastalka, Stanek, Kolischer in Schraffl.

V socialnem odseku je predlagal poslanec dr. Krek, da se vrši posvetovanje o socialnem zavarovanju. Njegov predlog je bil sprejet in je bil izvoljen za generalnega referenta. Odsel je bil proglašen permanentnim.

V draginjskem odseku se je razpravljalo o ribarstvu in o colninskih tarifih.

V vodnogospodarskem odseku so pričeli z generalno debato o vodocestnih predlogih.

V zdravstvenem odseku se je pa vršila specialna debata o zakonu glede epidemij. Srečno pod streho so že spravili prvih deset točk.

Ogrsko.

Predsednik ogrske državne zbornice, Navay, je odstopil. Že zadnjič smo poročali, da se je strogo ravnal po zborničnem pravilniku, kar pa ni bilo vseh ogrskim vladinovecem, ker brez kršenja državnozbornskega poslovnega pravilnika ni mogoče streti opozicije. Navayjevo pismo, v katerem naznanja odstop, se je prečitalo v včerajšnji, torkovi, seji. Posle ogrske državne zbornice vodi sedaj podpredsednik Beöthy, ki je v torkovi seji kar zaporedoma poklical k redu opozicijske poslance. Med drugim je predlagal, da se izroči Justh imunitetnemu odseku v svrhu izključenja od nekaj sej. Seje v ogrski zbornici so tako hrupne in vrše se prizori, kakoršnih smo navajeni le v avstrijski zbornici. Ker ni veliko manjkalo, da ni prišlo v zbornici do dejanskih spopadov, je bila včerajšnja seja predčasno suspendirana in kmalu potem zaključena.

Bosna.

„Reichspost“ poroča, da je prišlo med ogrsko in avstrijsko vlado do popolnega sporazuma glede bosanskih železnic. Ogrska vlada je namreč privolila v zgradbo železnice Aržano—Bugojna in sicer že sedaj, ter je bila zgradba te železnice sprejeta že v program. Zgraditi je treba potem sedaj:

1. Progo Samac—Doboj kot normalnotirno.

2. Pregraditi je progo Dboj—Sarajevo v normalnotirno.

3. Pregraditi je progo Banjaluka—Jajce čez Bugojno, kjer se stikata obe bosanski progi ob Neretvi.

4. Zgraditi je progo BičKa—Tuzla—Bjelina—RačKa.

5. Istotako Bugojna—Aržano.

6. Novi—Bihač.

Raznoterosti.

Smrt deželnega poslanca. V nedeljo dne 19. t. m. je umrl v Gradcu deželni poslanec baron Mayer-Mellnhof w 52. letu.

Zmaga Slovenske kmečke zveze. Občinske volitve v Kokarjih so končane. Knaflič-Govekova zvezda je ugasnila.

† Aleksander Glowacky. Slavni poljski pisatelj, poznat pod imenom Bolesda Prus, je v Varšavi umrl. Nekatera njegova dela so predstavljena tudi v slovensčino.

Einspinner contra Wastian. Narodna nestrpnost mariborskega Wastiana, ki je zadnjič preprečil delovanje štajerskega deželnega zbora, buči se vedno za nemško nepristopnost neprijetne odmeve. Nemško-nacionalni poslanec Einspinner je dne 17. t. m. govoril v graški trgovski komori in brez pardona obsodil Wastianove obstrukcionistične grožnje, s katerimi je ves položaj pokvaril. Nepoštenjakoviči iz nemškutarskega in liberalnega tabora bodo seveda še vedno delali za delanezmožnost deželnega zbora odgovorne in krive naše poslance. Naj imajo veselje, ti politični abecedarji.

Slovenci Dravske doline, pozor! V nedeljo dne 9. junija 1912 priredita podružnici „Slov. Straže“ v Mariboru in St. Lovrencu nad Mariborom pri gosp. Bresonelliju v Činžatu (četrt ure od postaje Faal) veliko ljudsko slavnost v prid Društvenega doma na Remšniku. Na vsoporedu je gledališka igra, govori, šaljivo streljanje, šaljiva pošta, vinarna in še druge ljudske zabave. Vsa društva v Dravski dolini in vsi zavežni Slovenci se z ozirom na važen pomen Remšnika, kateri leži na skrajni slovenski meji, pozivajo, da se te veselice gotovo udeležijo. Najboljše vsopored prinesejo listi v kratkem.

Skandalozne razmere na železniški progi Zidamost—Zagreb. Največji sovražnik južne železnice ji ne bi mogel bolj škodovati, kakor njena lastna uprava, ki to progo nečuveno zanemarija. Vozovi so tako stari in slabi, da bi drugod železnico radi njih tožili; novi večerni osebni vlak iz Zagreba vozi tako naglo, da potrebuje do Zidanegamosta pol štiri ure. In slednjič se samo tu še smejo rabiti predpotopne lokomotive, ki kar sipljejo močne iskre iz svojih dimnikov, tako da je v mraku človeka vselej že strah, če jih le od daleč vidi. Za to je letos že zgorel kar na progi in vagon pri Sevnici. Dne 21. t. m. jutraj pa je zopet do koles segorel voz za brzovozno blago v Zaprešiču. Seveda v korist občinstva in južne železnice same . . .!

Boj zoper kinematograf. Velika nemška kulturna zveza „Goethebund“, bo na svojem letošnjem zborovanju ostro nastopila proti škodljivemu vplivu kinematografov. Obravnavalo se bo razmerje kinematografov proti gledališčem in literaturi. Kot govorniki bodo nastopili znanstveniki, pisatelji, igralci, odvetniki itd. Tudi nemški „Bühnenverein“ bo na svojem letošnjem zborovanju v Vratislavi razpravljaj o kinematografih. Lastniki kinematografov, ki se boje, da bodo ta zborovanja slabo vplivala na njihovo poslovanje, so se združili in bodo v zvezi s tovarnarji filmov in svojega časopisja pričeli nasprotno akcijo. V Berlinu bodo sklicali veliko protestno zborovanje vseh prijateljev kinematografa, dočim bodo pri „Goethebundu“ znamenite osebnosti nastopile proti kinematografski „kugi.“

Štajersko.

Maribor. Iz Pulja poročajo: Tu je pri kopanju utonil vojak 4. trdnjavskega polka Simončič iz Maribora.

Maribor. Izžrebani porotniki. Za porotniško zasedanje v mesecu juniju so izžrebani naslednji porotniki: Glavni porotniki: iz mariborskega mesta: Franc Pergler mlajši, kolarski mojster; Fran Podgoršek, bandažist; Jožef Sagaj, hišni posestnik; A. Stauder, gostilničar; iz mariborskega okrajnega glavarstva: Peter Lorber, mlinar in posestnik, Gornji Porčič; dr. Milan Gorišek, odvetnik, Sv. Lenart; Franc Šabeder, posestnik, Gornja Korena; Anton Baumgartner, posestnik, Pernice; Fran Ferk, posestnik v Ciringi; Franc Vollmaier, posestnik, Vurmat; Alfonz Högenwarth, trgovec, Fram; Fr. Korman, posestnik, Kumen; Ivan Pinterič, posestnik v Rušah; Janez Reibenschuh, posestnik, Pobrežje; Stefan Pliberšek, posestnik, Gornja Bistrica; Andr. Mahoritsch, gostilničar, Makole; Stefan Poherc, posestnik, Sele; Ivan Čakš, pek, Slovenska Bistrica; iz ptujskega mesta: Hans Molitor, lekarnar; Ljudovik Schosteritsch, trgovec; iz ptujskega okrajnega glavarstva: Adalbert Perko, trgovec, Vrmož; iz ljutomerskega okrajnega glavarstva: Karol Korath, ravnatelj opekarne v Črešnjevcih; Vincenc Steinbrener, oskrbnik v Negovi; Janez Hrašovec, posestnik, Mala Nedelja; Aleksander Anoscheg, posestnik v Ljutomeru; Franc Wirth, steklar, Ljutomer; iz slovenjgraškega okrajnega glavarstva: Alojzij Bradermann, posestnik, Marenberg; Edvard Pivec, posest., Ribnica; Jožef Ptačnik, posestnik, Ribnica; Pavel Osrajnik, posestnik, Vuhred; nadomestni porotniki: Ivan Andraschitz, trgovec; Viljem Berner, pek; P. Drogenik, mizar; Alojzij Frei, hišni posestnik; Jos. Kautschitsch, trgovec; Maks König, lekarnar; Aleksander Letonja, krojač; Janez Lewesch, hišni posestnik; Josip Leyrer, mesar, vsi iz mariborskega mesta.

Maribor. Pri dirkah, ki so se vršile na vnebohod in v nedeljo dne 19. t. m. na tezenskem dirkališču, se je zlasti odlikoval žrebec-dirkač Antal g. Kirbiša. Prvi dan je dobil eno prvo in eno drugo darilo, v nedeljo eno drugo darilo.

Tezno pri Mariboru je kraj, kateremu že ni kmalu enakega. Tukaj ne mine praznik ali pa nedelja, da ne bi se ali v krčmi ali v privatni hiši skregali ali stekli. Vsako nedeljo popoldne lahko poslušas koncert grdih besedi in psov, s katerimi se ti razburjeni duhovi obklačajo eden drugega. Tako je tudi pretečeno nedeljo popoldne nastal v hiši št. 5 na Teznu med zakonskima Donko prepir in tepež. Gospodar Janez Donko je prišel popoldne pijan domov, vsled česar so ga žena in hčeri okregale. In nastal je vrišč in vsi sosedje so leteli na cesto gledat, kaj se godi. Donko je zagrabil sekuro in hotel z njo vdariti svojo hčer Jožefo, a ta je zagrabila za pilo in je z njo vdarila očeta po glavi ter ga težko ranila. Poklicali so rešilni voz, kateri je odpeljal očeta v mariborsko bolnišnico. Tukaj bi bilo dela dovolj, gospod občinski predstojnik, da bi pokazali svojo moč in enkrat na Teznu naredili mir. Bolj bi bilo to potrebno, kakor pa iskati pri mirnih sosedih mejnike in meje. Hic Rhodus, hic salta, gospod Sebeder!

Hoče. V nedeljo dne 12. t. m. po noči je nastal pri posestniku Večeniku v Gornjih Hočah v začnem delu kolarnice, kjer je bila shranjena slama, požar. V kratkem času je zgorela razun kolarnice še tudi kovačnica Francea Smogavca. Na požorišču so prihiteli sosedje, ki so zabranili, da se ni ogenj razširil dalje in zažgal tudi hiše. Pri gašenju tega ognja je bil tudi najzroč kovaški učenec Maks Lipuš, kateremu je kos opeke padel na prsi in ga poškodoval. Kako je ogenj nastal, ali ga je mogoče kedo nalašč zažgal, ni znano. Mogoče je, da je zaspal v kolarnici kak pijanec z gorečo pipo, vsled česar je čez nekaj časa nastal ogenj.

Hoče. Naše mirno slovensko ljudstvo se zgraja nad nemčurji in to po vsej pravici. Ne samo, da že naši nemškutarji rogovilijo po dnevu in po noči, še mariborski nemčurski evet jim pride pomagat. Ti nemčurji so junaki pri pijaci in zmerjanju, drugega pa itak ne moremo od njih pričakovati. Posebno pa se še „nekdo“ odlikuje.

Hoče. Že sedaj opozarjamo naše vrle Hočane in za vse dobro vnete drage nam sosede Slivničane na igro, katero priredi hočka dekliška zveza. Igra in drugi sporec se že še pravočasno naznani. — Odbor.

Fram. Utonil je v pondeljek dne 20. t. m., ob 10. uri predpoldne dveletni otrok Konrad Vrhovšek.

Fram. Pišejo nam: Ustrelil se je v pondeljek dne 20. t. m., ob 3. uri popoldne strastni štajerčijanec Stefan Napast iz slivniških Ranč. Ves dan je letal s puško za ženo, ki se mu je skrila. Prepetjali so ga v mariborsko bolnišnico. V tem trenutku se ne ve, ali še živi ali ne. Ustrelil se je v glavo. Tako daleč dovede človeka „štajere“ in šnops.

Vurberg. Na binkoštni pondeljek dne 27. t. m. ima pri nas poslanec Mihael Brenčič po rani sveti maši političen shod. Pridite!

Sv. Bolfenk v Slovenskih goricah. Poslanca Roškar in Brenčič imata v nedeljo dne 2. junija t. l. pri nas popoldne po večernicah v gostilni Horvat političen shod. Volilci, udeležite se v polnem številu tega zborovanja.

Sv. Anton v Slovenskih goricah. Bralno društvo pri Sv. Antonu v Slovenskih goricah vas vabi na veselico, ki jo priredi na letošnji binkoštni pondeljek. (Vprizorili se boste dve zelo lepi igri v dvorani znane in priljubljene gostilne Alt-Rojsove: 1. „Oh, ta Polona!“, šaloigra v dveh dejanjih (ženske uloge). 2. „Na ogledih“, veseloigra v treh dejanjih (mešane vloge). Da bo prosta zabava po igri v gostilni tem večja, si je nabavilo društvo zanimiv srečolov z izvanredno lepimi dobitki; vsak, ki je potegnil listek s kakšno številko, se bo od srca nasmejal svoji sreči. Blagajna se odpre po večernicah ob 3. uri popoldne. Vstopnina: sedeži I. vrste po 1 K., II. vrste po 60 vinarjev, stojišča po 20 vinarjev. Bralno društvo je prepričano, da bodo to prireditve posetile vse prijateljice in vsi prijatelji dobre in poštene zabave. Na svidenje na letošnji binkoštni pondeljek pri Sv. Antonu v Slov. gor.

Galicija. Prijazen majnikov dan, pretekla nedelja, me je zvalil na prijazno Zgornjo Ponikvo, kjer je priredilo vrlo delavno bralno društvo veselico. Ni mi bilo žal. Gospod Žebot iz Maribora je v svojem izbornem govoru priporočal vrli mladini izobrazbo in ljubezen do mile slovenske domovine, tako vneto, da mora mladina biti res brez čuta do rodnih grude in lepe slovenske zemlje, ako ne upošteva teh besedi ter zapusti stariše in sorodnike in gre brez potrebe v tujino. Tuči me je še posebno veselilo, da je domači govornik tako vneto in nevstrašeno priporočal dobro berilo, posebno krščanske časnike, ki naj bi bili v vsaki poštenu hiši. Igralci so nas tudi kar presenetili, tako vrlo so igrali in mili glas ponikovskih slavčkov je nas kratkočasil. Mladina ponikovska, le neustrašeno naprej po tej poti. Ti si naša bodočnost in izobrazba je tvoja bodočnost. Z lepimi čustvi v srcu sem stopil v gostilno, da se malo okrepčam, predno se poslovim od vrlih Ponikovljanov. Kmalu za menoj pride v gostilno mož, ki je bil oblečen kakor kak šofer pri avtomobilih, in prišlo je do nastopov, ki so jasno poka-

zali, kam bi prišla naša mladina, če bi se vzgajala v liberalnem duhu. Bog nas varuj teh liberalnih vplivov, kajti le brez teh bo naš narodni obstoj zagotovljen in bo narod srečen. H koncu rečemo samo: Sola mora srce blažiti, ne pa narobe. Zato pa, vrlo društvo, deluj, blaži, bistri in popravlja, kar drugi skvarijo.

Celje. Celjsko okrožje Orlov napravi na binkoštni pondeljek predpoldne izlet v Dobrno. Tam bo skupna sv. maša, po sv. maši pa manifestacijski pohod. Popoldne po večernicah bo najprej občni zbor bralnega društva. Nastopita dva priljubljena govornika. Takoj nato sledi javen nastop Orlov celjskega okrožja in nekaterih sosednih odsekov. Pri celi prireditvi svira znana godba. Če nam Bog da zdrava grla, bomo tudi kako pesmico zapeli. Ta dan naj nobeden zaveden Dobrnič ne ostane doma! Pokažimo mladencem Orlov s svojo navzočnostjo, da se zanimamo za to prevažno mladeniško organizacijo. Pridite posebno vi mladenci, da se nasrkaite navdušenja in požrtvovalnosti! Vabimo tudi vse sosede, da se potrudijo k nam. Sosedna društva prosimo, naj za ta dan namenjene prireditve preložijo. Torej na svidenje na binkoštni pondeljek na Dobrni. Na zdar!

Sv. Jurij ob Taboru. Poročil se je gospod Iv. Srebotnjak z gospodično Miciko Siroč. Obilo sreče!

Sv. Andraž pri Velenju. Dne 27. t. m., to je na binkoštni pondeljek, se vrši pri nas veselica v prid izobraževalnega društva na vrtu in v gostilni pri „Tonču.“ Vspored: Deklamacije, petje, razni govori, srečolov, ribji lov, šaljiva pošta, zatem prosta zabava. Veselica se vrši tudi pri slabem vremenu. K obilni udeležbi vabi odbor.

Mozirje. Čez smrtno koso se sliši mnogo pri tožb. Tudi pri nas jo moramo letos bridko tožiti — vzela nam je že mnogo dragih. Najznamenitejši izmed njih je bil gotovo kmet Janez Strucelj, star 76 let, kojega so našli dne 18. t. m. mrtvega v postelji. Umrl je bila redka prikazen. Od narave zelo nardarjen, je bil vedno vesel in gostoljuben ter je pripravil sebi in otrokom lepo premoženje. Zadnje čase zaradi zlomljene noge ni mogel več v cerkev in med ljudi, zato pa je bral doma v svoji sobici mnogo in temeljito. Lovsko postavo in mnoge druge paragrafe „Slovenskega Pravdnika“ je znal na pamet do zadnje pičice. Vendar pa se sam ni maral pravdati. Bil je vsakomur iskren in ljubeznjiv ter se tudi višje stoječim ni bal povedati z vso ljubeznjivostjo resnico v obraz. Posebno je ljubil nedolžne šale, o katerih je vedel še v svoji starosti natančno, kateri „gospod“ so mu jo povedali. Znamenit je bil gotovo tudi v tem, da se je, ker zaradi noge ni mogel opravljati nobenih del, priučil skoro celega lavantinskega šematizma na pamet. Vedel je na pamet za vse duhovnike, kje in kdaj so rojeni, koliko prebivalcev li ima ta ali ona župnija, katera cerkev je večja (po metrih) itd. Bil je značajan pristaša Kmečke zveze in odločen katoličan. Boji mu ljubljena domača zemljica lahka! Sinoma, ki sta vrlo pristaša S. K. Z., in hčerki izražamo tem potom svoje sožalje! — Pogreb dne 20. majnika je bil sijajen in je kazal ranjkega priljubljenost.

Mozirje. Dekliška zveza, odsek katoliškega slovenskega izobraževalnega društva Mozirje, priredi dne 2. junija t. l. gledališko predstavo „Strojeglavga Minka“ v prostorih gospoda Vasleta v Mozirju. Pridite!

Brežice. Sava je že vzela prvo žrtev ob letošnjem kopanju. V torek dne 14. t. m. zvečer se je šel kopat krojaški učenec Gregl. Bil je menda močno razgret in se ni več živ vrnil iz vode.

Bizeljsko. Dekleta izobraževalnega društva na Bizeljskem so si dne 19. t. m. ustanovile Dekliško zvezo, kateri je takoj pristopilo blizu 100 deklet, in to najboljših iz cele župnije. Gotovo se jim kmalu še pridružio vse ostale vrle mladenke iz bizeljske župnije.

Solčava. Vsled letošnje zgodnje spomladi se je začela tudi sezona za turiste bolj zgođaj. Posamezniki so že prišli gledat naše planine, ki imajo na vrhu še nekoliko snega, ob vznožju pa so v najlepšem cvetju. Od sedaj naprej se obeta še večji tujski promet, če bo Alpenverein na novo kupljenem prostoru v Logarski dolini postavil zopet kak „Touristenhaus“ za nemške turiste. Domačinom bo pa vsa stvar v veliko škodo! Rajši bi bil ljubinski Enžl ostal doma, kakor pa pomagat pri prodaji slovenske zemlje tujcem. Takega „narodnega dela“ se je najbrž naučil iz „Narodnega Lista!“ — Že lansko leto so se vršila pogajanja za poštno avtomobilsko zvezo z železnico. Pristojna oblast je vso zadevo odklonila z jalovim izgovorom, da cesta za to ni sposobna in ni zadostne garancije. Če pa privozi kljub temu večkrat kak avtomobil v Solčavo, takrat pa cesta ni preozka? Seveda, kadar se razpošiljajo visoki plačilni nalogi za osebno dohodnino in druge davke, takrat se upošteva vsak kmet, četudi ima dolgeve in še tako slabo gmožno stoji, kadar se pa gre kaj za njegovo korist, tedaj se pa odpravi s praznimi izgovori.

Koroško

Mladeniški shod pri St. Rupertu pri Velikovecu. Na binkoštni pondeljek priredi Slovenska kršč-socialna zveza velik mladeniški shod v St. Rupertu pri Velikovecu. Spored: Ob pol 10. uri se začne shod v telovadnici šentrupertske narodne šole. Na sporedu so govori in nastop Orlov. Pridejo govorniki iz

Stajerskega in Kranjskega. Vsa okoliška društva na plan! Ruda, Grebinj, Klošter, Vovbre, Zelinje, St. Peter, Velikovec, Djekše itd. naj store svojo dolžnost. Posamezna društva dobe posebno važno in vsopored. Zveza.

Velike nesreče.

Dedni princ Cumberlandski ubit.

V pondeljek se je peljal dedni princ Cumberlandski k pogrebu svojega strica, danskega kralja v Kodanj. V avtomobilu, ki ga je vodil princ sam, je še bil njegov komornik in šofer. Ker je princ hitro vozil, je zgubil oblast nad avtomobilom in je trčel s tako silo v neko drevo, da je bil pri priči mrtev. In tudi njegov komornik je obležal mrtev. Šofer si je pa zlomil roko.

Nesreča v rudniku na Angleškem.

V grofovini Monmouth na Angleškem je pretečeno soboto dne 18. t. m. eksplodiralo v rudniku. Ubilo je šest rudarjev in več drugih ranilo. V rudniku je še 18 rudarjev v globini 400 metrov zakopani. Bati se je, da so izgubljeni.

Železniška nesreča na Francoskem.

Na sev. kolodvoru v Parizu sta dne 19. t. m. zvečer trčila skupaj dva v polnem diru se nahajajoča osebna vlaka. Mrtvih je 11 oseb in 80 oseb je pa več ali manj težko ranjenih. Nesrečo je baje zakrivil železniški čuvaj, ki so ga vtaknili pod ključ.

Podrobno poročilo o nesreči pravi:

Nesreča, ki živo spominja na železniško nesrečo pri Rottenmannu na Gornjem Štajerskem, se je pripetila ob poldneseti uri zvečer. Dva v polnem diru se nahajajoča osebna vlaka sta trčila vkup. In učinek je bil grozen. Vlak iz pariškega severnega kolodvora proti Pontoise je zapustil ob poldneseti uri zvečer postajo. Pod mostom Marcadeta je trčel skupaj z vlakom, ki je privozil iz Montmoulta. Katastrofa se prištevata k največjim, kolikor se jih je pripetilo na Francoskem.

Tri vozove, napolnjene s pasažirji, je razbilo. Iz razvalin so potegnili 11 mrtvih in 70 do 80 oseb, ki so bile več ali manj težko poškodovane. Med ubitimi se nahajajo trije vojaki. Rešilna dela je vodil policijski prefekt in generalni nadzornik železnice. Izpod razvalin so kmalu privlekli prve mrtvece. Žrtve so bile grozno razmesarjene. Nekateri so bili politis s krvjo in tako razmesarjeni, da jih ni bilo mogoče spoznati. Zopet drugim so se žarili razbiti kosi voza v prsa. Pogleč na te žrtve je bil mozek pretresujoč. Ranjencem je zlomilo roke, noge in na avtomobilih so jih sproti spravljali v bolnišnice.

Na pariškem severnem kolodvoru se je zbrala na tisoče broječa množica, ki je nestrpnost pričakovala podrobnih poročil o nesreči. Ob polenajsti uri so že izvlekli 11 mrtvecev in 40 težko ranjenih. Mnogo ranjenih je pa bilo oddanih v zasebno oskrbo. Pretresljiv je bil prizor, ko so strojevodjo vlaka kopali izpod lokomotive. Prišel je poč kolesa lokomotive. Strojnik je še živel, ali bilo je nemogoče, ga izkoptati iz razvalin. Delala je požarna bramba, pomagali so železniški uslužbenci in ko se jim je konečno s pomočjo škripcev posrečilo izkoptati nesrečneža, je bil že mrtev.

Uvedena preiskava je nepobitno dokazala, da je zakrivil nesrečo železniški čuvaj, ker je napačno postavil železniške ogibnike. Takoj so ga uklenili, četudi zatrjuje, da ni zakrivil nesreče, temveč da je strojevodja v temi prezrl dano znamenje.

Časopisje ostro prijema železniško upravo in ji očita pomanjkljivost signalov, kar je v poslednjem času zakrivilo mnogo katastrof. V zbornici bo tožavno vložena interpelacija na vlado.

Vojska.

Ker so Italijani zasedli otoke Egejskega morja, so dobili od Turkov primeren odgovor. Turki ministrski svet je sklenil izgnati iz Turčije vse italijanske podanike. Je to skrajno sredstvo, katerega se je sedaj poslužila Turčija, sredstvo, ki utegne biti dalekosežnega pomena.

Italijanov je v Carigradu 12.000, v celi Turčiji pa 30.000.

Italijansko delavstvo proti vojni.

V mestu Comacchio in bližnjih krajih (provincia Ferrara) so izbruhnili resni delavski nemiri. Delavci so že več tednov nezaposleni, ker po tovarnah počiva delo zaradi vojne. Med delavstvom je zavladalo splošno nezadovoljstvo in prišlo je do krvavih spopadov med njimi in vojaštvom.

Eden carinski uradnik je bil usmrčen. Dva delavca sta bila težko ranjena, več lahko ranjenih. Ranjen je bil tudi neki poročnik karabinijerjev. Nad mestom je proglašeno obsedno stanje.

Po vsej gorenji Italiji se razširja med delavstvom splošna agitacija proti tripoliškemu podjetju.

Somišljeniki — zahtevajte v gostilnah in trgovinah list „Straža“.

Sluga v duhovsko hišo

se sprejme z 15. junijem. — Več pove
upravnništvo. 133

Franc Pleteršek

Maribor, Koroška cesta 10. Zaloge pohištva

Bogata zaloga poliranega, medlo poliranega pohištva iz trdega in mehkega lesa za spalnice, obednice, za kuhinjsko pohištvo, zaloga divanov, podstavk, žimnic, stolov in ogledal, otročjih postelj iz železa po zelo nizkih cenah. 83

Volneno

za ženske in suknjo za moške obleke
zadnje mode razpošilja najceneje
Jugoslovanska razpošiljalna
R. Stermecki v Celju št. 301.
Vzorci na zahtevo poštne prosto.

Priporočam

svojo veliko zalogo manufakturnega, modnega in platnenega blaga, svilene robce, kakor tudi druge vrste, vse najnovejše. Srajce, kravate, odeje, perje, posebno pa priporočam cenj. odjemalcem veliko izbor za sv. birmo belo in barvano blago vse po jako nizki ceni. Se priporočam za obilen obisk

Jožef Ulaga, Maribor

Tegethofova cesta 21. 499 Solidna postrežba.

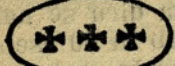
Schlüter-kruh

redilen, lahko prebavljiv, okusen,
ostane dolgo svež, lep kruh in
cen. Izdeluje 14

pekarna Berner

Koroška cesta, filialka v Tegetthoffovi ulici.

Le pristna s to le 61



varstveno znamko

Rösler-jeva

voda za zobe

je najboljša za zobe.

Dobi se povsod.

Steklenica 72 h.

Biser

med vsemi žitnimi kavami je
Franckova Perl-rž.
Vsak požirek iz školice potrjuje premoč te fine kakovosti.

K vsaki

žitni kavi pa je, da se doseže v
resnici poln okus in lepa, okusna
barva, treba pridejati malo porcije

pravega zagrebskega : Franckovega : pridatka za kavo.

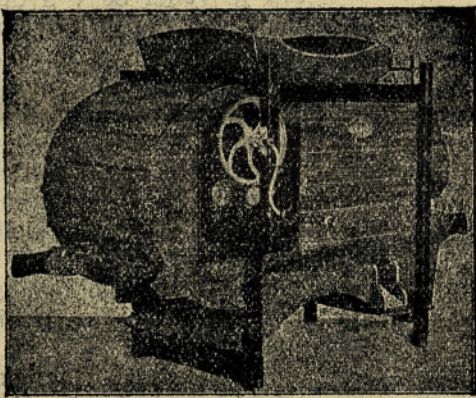
Obe vrsti se dobijo v vsaki
specerijski trgovini. :: :: ::

Kdo še ne ve?? kje je slovenska trgovina??

Dovoljujem si svojim cenjenim odjemalcem naznaniti, da sem svojo trgovino z modnim in manufakturnim blagom, platnom, suknjo, perilom ter raznovrstnimi platneninami in krojaškimi potrebščinami preselil z Glavnega trga 19 v **Gosposke ulice 5.** Ker imam sedaj veliko večje in lepše prostore ter **velikansko zalogo** novega modernega v mojo stroko spadajočega blaga iz prvih tovarn in po zelo nizki ceni, mi je mogoče svoje cenjene p. n. odjemalce vsestransko postreči v najboljšo zadovoljnost. Jamčim za strogo reelne cene in solidno postrežbo ter se priporočam z velespoštovanjem

J. N. Šoštarič, modna in manufakturna trgovina
Maribor, Gosposke ulice št. 5.

Franc Kampuš, Zg. Poliskava pri Pragarskem



priporoča vsem kmetom najnovejše ročne mlatilnice, vitle ali geplne, mlatilnice, slamo-reznice, reporeznice, pluge, brane, okopalnike in osipalnice, stroje za košnjo, va seno obračat in grabit, najnovejše sejalne stroje, pri katerih se prihrani ena tretjina zrnja, sesalke za studence in gnojnice, mline za sadje in grozdje, stiskalnice ali preše, tehtnice vsake vrste, tudi mestne tehtnice, vsake vrste motorje in lokomobile na bencin ter sesalni plin, šivalne stroje, stroje za lončarje in opekarje, tudi opreme za opekarje, najnovejše mline za zrnje mlet, da si lahko vsak kmet doma melje vsakovrstno zrnje, na roko, na vitl, tudi vodno in parno moč, domači izdelek. Vsa popravila se tudi sprejemajo in po nizki ceni računijo. V zalogi imam vedno oko 200 do 300 strojev. Imam tudi najnovejše kotle brzoparilnike „Alfa-Separator“. Zmerne, nizke cene, ugodni plačilni pogoji na več let. Na zahtevanje pridem na svoje stroške k vsakemu kmetu na dom, da se dogovorimo. 118

Hotel Trabesinger

v Celovcu
Velikovška cesta
št. 5

Veliko dvorišče za vozove in tri hlevi za konje. — V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo. Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

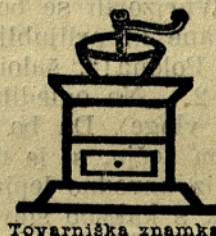
Lojzka in Pepca Leon.

Jeričeva točilnica

lastnega vina v Počehovi zopet zaprta. Zahvaljujem se iskreno vsem prijateljem, znancem in p. n. občinstvu za nenadni velik obisk ter zaupanje in se priporočam z velespoštovanjem Jerič. 591

Priporočamo našim gospodinjam pravi **FRANCKOV**:
kavni pridelek z tovarniško znamko : kavni mlinček:
iz zagrebske tovarne.

al zaga II, Y 1161, 12:9 II. V.



Tovarniška znamka

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Stolna ulica šte. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4 $\frac{1}{2}$ %, proti tri mesečni odpovedi po 4 $\frac{1}{2}$ %. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so pošto hranilne položnice na razpolago (šek kontò 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na knjižbo proti pupilarni varnosti po 5%, na knjižbo sploh po 5 $\frac{1}{2}$ %, na knjižbo in poročstvo po 5 $\frac{1}{2}$ % in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvu gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 K. Prošnje za knjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopold. in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne, izveniški prazniki. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsaki delavnik od 8. do 12. uri dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.